

Foto: Uitspanning "De Zandzee" aan de Plaggenweg.

In 1983 werd mevrouw Wortel geïnterviewd. Zij was toen 86 jaar en woonde in het huis Plaggenweg 22, dat genaamd was "De Zandzee".

Zij vertelde over haar huis het volgende. Haar man nam het huis over van 'Keessie Pooier', die daar reeds Theeschenkerij De Zandzee had. Links van het huis stond de voormalige bierbottelarij van Keessie Pooier. Helaas dronk hij teveel van zijn eigen product en moest hij zijn bottelarij verkopen. Kees Wortel kocht van hem voor f 1.000 de bottelarij. De melk werd voortaan daar gekoeld. Mevrouw woont er thans al 50 jaar, dus vanaf 1953. Haar man was scharende Erfgooier en had enige koeien op de Meent. Zelf verkocht zij de melk en deed dat per fiets. De koeien stonden in een schuur achter het huis. Naast de schuur stond vroeger een hooiberg. Links van het huis was vroe-

ger het melklokaal, waar de melk in grote bakken werd gedaan en waar de karnton stond. Voordat ze op de Plaggenweg gingen wonen, woonden zij op de Gooiberg, nu Iepenlaan in een houten huisje dat nu afgebroken is en stond naast het huisje van haar neef Wortel (thans in 1983 nog door hem bewoond). Haar man bebouwde het land waar thans de Zandzeeflats staan. Naast de Theeschenkerij De Zandzee stonden buiten ijzeren klapstoeltjes voor de klanten. Bier mocht er niet geschonken worden, maar dat gebeurde stiekem in de achterkamer. Overigens hield ze met moeite geld over van het theehuis. Van het eerst verdiende geld, f 35,—, kocht ze een stofzuiger. Ploeg en karnton zijn er nog op nummer 20. Zij bezit nog een schilderijtje van het huis in de oude toestand. Haar zoon op de Graaf Wichmanlaan 46 heeft een schilderij van de Theeschenkerij De Zandzee.

Aan het eind van de oorlog is ze ermee gestopt, omdat ze het portret van de koningin moest weghalen en een bordje moest neerzetten: “Verboden voor joden”. Prompt werd toen haar vergunning ingetrokken.

Het huis is 20 jaar geleden verbouwd en in tweeën gedeeld. Haar dochter woont nu op nummer 20.

Haar man was ook sjouwerman; hij was de enige die niet bang was om het reusachtige zware kruis op de Koepelkerk te plaatsen.

Einde eerste interview.

Later gesprek

Op de plaats van het huis Plaggenweg 20 stond vroeger de boerderij van Nieuwenhuizen, die onder andere omstreeks 1927 het stuk grond van de tennisbaan afzandde ten behoeve van de bouw van de Koepelkerk. Hij kon noch rekenen noch schrijven. Iedere keer als hij een kar zand wegbracht dan noteerde zijn vrouw dat, om aan het einde van de week de rekening te kunnen presenteren. Hij had de bijnaam “De Schietert”. In het oude adresboek staat als zijn beroep landbouwer.

Die boerderij brandde af en de twee zoons bouwden opnieuw een boerderij, maar op een speciale manier: zodanig dat er twee woningen van gemaakt konden worden met ieder een kelder.

Voor f 12.000 kocht Kees Wortel dit boerderijtje, dat later gesplitst werd. Het linker gedeelte heette “Zandzee”, het rechter gedeelte werd “Sahara” genoemd. Dat was heel toepasselijk, want per jaar stooft wel 10 kubieke meter zand de tuin binnen, tot op zolder stooft het in. Dat witte zand werd vermengd met mest voor goed geld aan de bloemisten ver-

kocht.

Boer Wortel had koeien en ook enkele varkens. Zijn boerderij had een achteruitgang aan de Vliegdenweg. Achter het huis bouwde hij stallen en een wagenschuur.

Einde interview.

Waar nu de tennisbanen liggen was vroeger ook de Zandzee. Boer Nieuwenhuizen kreeg het recht om een gedeelte af te graven voor zandwinning. Hoe dieper hij kwam, hoe zwaarder de paarden moesten trekken en hoe harder hij de dieren sloeg. Dit laatste tot groot ongenoegen van mej. Mispelbloem van de Dierenbescherming. Procesverbalen hielpen niet veel: zonder zand kon boer Nieuwenhuizen niet leven. Overigens een man van krachtige woorden als hij kwaad werd, zoals: “Ik schiet zout in je kont”. Dit laatste leverde hem de bijnaam “De Schietert” op. Toen hij zijn terrein afgegraven had, ging er weer zwarte aarde over en werd er gras ingezaaid ten behoeve van een trainingsveld voor B.F.C. Later legde advocaat Hovius er een tennisbaan aan, die werd gehuurd door tennisclub Het Spiegel. Later werd daar de tennisclub Beerenkamp gesticht. En weer later Bosheim.

Netty Langemeijer